

Vlaams
Parlement

ingediend op **1404** (2017-2018) – Nr. 7
6 juni 2018 (2017-2018)

Verslag

namens de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden,
Internationale Samenwerking, Toerisme en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door Marc Hendrickx en Steve Vandenberghe

over het voorstel van decreet

van Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester,
Tine van der Vloet, Johan Verstreken en Miranda Van Eetvelde

houdende invoering van het programma
'Iedereen verdient vakantie'
in het sociaal toerisme

Samenstelling van de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking, Toerisme en Onroerend Erfgoed:

Voorzitter: Rik Daems.

Vaste leden:

Ingeborg De Meulemeester, Marc Hendrickx, Jan Van Esbroeck, Karl Vanlouwe, Karim Van Overmeire, Manuela Van Werde;

Sabine de Bethune, Vera Jans, Ward Kennes, Johan Verstreken;

Rik Daems, Herman De Croo;

Tine Soens, Güler Turan;

Wouter Van Besien.

Plaatsvervangers:

Cathy Coudyser, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Sofie Joosen, Elke Sleurs, Sabine Vermeulen;

Karin Brouwers, Griet Coppé, Joris Poschet, Valerie Taldeman;

Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester;

Renaat Landuyt, Steve Vandenberghe;

Bart Caron.

Toegevoegde leden:

Stefaan Sintobin;

Christian Van Eyken.

Documenten in het dossier:

- 1404** (2017-2018) – Nr. 1: Voorstel van decreet
 - Nr. 2: Advies van de Raad van State
 - Nr. 3 en 4: Amendementen
 - Nr. 5: Verslag van de hoorzitting
 - Nr. 6: Amendementen

INHOUD

I. Toelichting.....	4
II. Algemene bespreking.....	7
III. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen	12
1. Bespreking op 22 mei 2018	12
1.1. Artikelsgewijze bespreking	12
1.2. Procedure	22
2. Bespreking op 29 mei 2018	23
2.1. Procedure	23
2.2. Voortzetting artikelsgewijze bespreking en stemming	23
3. Eindstemming	28
Gebruikte afkortingen	29
Tekst aangenomen door de commissie.....	30
Bijlage: zie de dossierpagina van dit document op www.vlaamsparlement.be	

De Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking, Toerisme en Onroerend Erfgoed besprak op 15, 22 en 29 mei 2018 het voorstel van decreet houdende invoering van het programma 'Iedereen verdient vakantie' in het sociaal toerisme.

Op 15 mei werd het voorstel van decreet toegelicht en vond er een hoorzitting plaats. Over deze hoorzitting wordt een afzonderlijk verslag uitgebracht (*Parl.St. VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/5*). De bespreking gebeurde op 22 en 29 mei 2018 en de stemmingen vonden plaats op 29 mei 2018.

De powerpointpresentatie die bij de toelichting werd gebruikt is te vinden op de [dossierpagina](#) van dit document op www.vlaamsparlement.be.

I. Toelichting

Cathy Coudyser, eerste indiener, zegt dat dit voorstel van decreet zeer zorgvuldig werd voorbereid. Zij dankt de andere fracties van de meerderheid, het Steunpunt Vakantieparticipatie en de vele spelers die input hebben gegeven.

Traject – stand van zaken

Er werd intussen al een heel traject afgewerkt. Bij het begin van de legislatuur was er het evaluatierapport van Toerisme Vlaanderen over het sociaal toerisme. Dat rapport bevatte een SWOT-analyse van de bestaande verblijven, de sociaal-toeristische organisaties en de managementondersteuningspunten. In dat rapport werden ook de nieuwe trends aangegeven, evenals de conclusies van het transitietraject dat tussen 2013 en 2015 met de sector werd gevolgd. Dat evaluatierapport werd op 14 juni 2016 toegelicht in het Vlaams Parlement en nadien vond daarover een gedachtewisseling plaats met minister Ben Weyts (*Parl.St. VI.Parl. 2015-16, nr. 855/1*). Een door CD&V ingediende conceptnota betreffende een toekomstgericht beleid voor Toerisme voor Allen (*Parl.St. VI.Parl. 2016-17, nr. 913/1*) werd toegelicht op 25 oktober 2016 en op dezelfde dag was er een hoorzitting (*Parl.St. VI.Parl. 2016-17, nr. 982/1*).

Het voorstel van decreet werd ingediend op 8 december 2017. De Raad van State heeft er advies over uitgebracht en op basis daarvan werden via amendementen nog een aantal verbeteringen aangebracht. Vandaag, op 15 mei 2018, vindt een nieuwe hoorzitting plaats en vervolgens komt er de bespreking en stemming in deze commissie. Na de stemming in de plenaire vergadering kan werk worden gemaakt van de uitvoeringsbesluiten en kan het decreet dan in werking treden.

Doelstelling

Sociaal toerisme heeft de ambitie om in de volledige vakantieketen alle drempels weg te werken die een individu of een groep niet op eigen kracht kan overwinnen. Dat kunnen heel wat drempels zijn en hiervoor is samenwerking nodig tussen partners die werken vanuit een maatschappelijk verantwoorde visie.

Het recht op vakantie moet voor elke Vlaming worden gegarandeerd, ongeacht de vakantiedrempel die hij/zij ervaart. De doelstelling is dus om de sociaal-toeristische organisaties verder financieel te ondersteunen en de administratieve lasten zo beperkt mogelijk te houden. Voorts moet de toeleiding naar de netwerkpartners worden bevorderd. De diverse netwerkpartners moeten elkaar kennen, ze moeten goed samenwerken en nog meer kennis gaan uitwisselen en professionaliseren. Maatschappelijk verantwoord ondernemen in het toerisme moet worden gestimuleerd, het sociaal toeristisch engagement moet via een kwaliteitslabel in de kijker worden gezet en het netwerk en de samenwerking met private en/of publieke actoren zullen verder worden versterkt. Tot slot is het ook de bedoeling om in

projectmatige ondersteuning te voorzien voor organisaties die inzetten op nieuwe ontwikkelingen of innovatie.

Stimuleren van maatschappelijk verantwoord ondernemen in toerisme

Zoals blijkt uit het getoonde schema is er een hele waaier van ondernemingen. Niet alleen non-profitorganisaties leveren inspanningen voor sociaal toerisme. Ook commerciële spelers werken drempels weg binnen de volledige vakantieketen en het is de bedoeling het hele spectrum mee te nemen.

Versterken van het netwerk en de samenwerking tussen private en publieke actoren

Hoe zal het netwerk worden georganiseerd? Er wordt vertrokken van de vakantie-ganger, die met een drempel wordt geconfronteerd, mogelijk denkt dat vakantie niet binnen zijn mogelijkheden ligt of een zorgvraag heeft. Daartegenover staan de aanbieders, met inbegrip van de dagrecreatie. Voor het matchen van vraag en aanbod zijn er de vakantiebemiddelaars: sociale organisaties zoals een OCMW, maar ook de Rap op Stapkantoren en iedereen die een faciliterende rol wil opnemen. Links in het schema staat de Vlaamse overheid, met TVL en inzonderheid het Steunpunt Vakantieparticipatie, om alles te 'vernetwerken' en voor de nodige ondersteuning en vorming te zorgen, evenals voor het samenbrengen van de kennis en expertise.

Marnic De Meulemeester, indiener, wijst erop dat alle actoren die maatschappelijk verantwoord toeristisch ondernemen het charter 'Iedereen verdient vakantie' kunnen ondertekenen en zo hun engagement kunnen kenbaar maken. Door dit charter ontstaat een netwerk van partners die werken rond sociaal toerisme. Dat netwerk 'Iedereen verdient vakantie' is zeer breed: van de vakantiegangers over aanbieders van logies en dagrecreatie tot sociale restaurants, het openbaar vervoer en de overheid. Door samen te werken in een netwerk worden de krachten gebundeld om vakantiedrempels weg te werken. Er wordt ook een stuurgroep 'Iedereen verdient vakantie' opgericht. Die evenwichtig samengestelde stuurgroep, met maximum vijftien leden, bepaalt de inhoud en de voorwaarden van het charter en waakt over de kwaliteitsvolle werking van het netwerk.

Kwaliteitslabel 'Iedereen verdient vakantie'

Elke ondertekenaar van het charter 'Iedereen verdient vakantie' kan gebruikmaken van een kwaliteitslabel. Het gebruik van dat label geeft het sociaal toeristisch engagement weer van de partners in het netwerk en toont ook hun betrokkenheid bij de creatie van het netwerk. De Vlaamse Regering zal na advies van de stuurgroep het model en de voorwaarden van het kwaliteitslabel opstellen.

Faciliteren van kennisuitwisseling en professionalisering

Het Steunpunt Vakantieparticipatie van TVL wordt versterkt in zijn ondersteunende rol inzake sociaal toerisme. Het neemt de regierol op en begeleidt de netwerkpartners om meer kennis op te bouwen en verder te professionaliseren. Dat zal onder meer gebeuren door mee te helpen bij de vorming en opleiding van personeel en van vrijwilligers, door kwaliteitscontroles en door een coachende rol op te nemen. Die rol van coaching en ondersteuning ligt in de lijn van de visie achter het Logiesdecreet: geen politieagent of wantrouwige controleur, maar een vertrouwen inboezemende coach.

De informatie over drempels en over de manier waarop sociaal toerisme en bedrijfsvoering samengaan, moet toeristische ondernemers toelaten nog meer in te zetten op hun kerntaak, de vakantieorganisatie. Een sociaal-toeristische ondernemer is best zoveel mogelijk bezig met zijn corebusiness; administratie en bedrijfsvoering

mogen niet te zwaar wegen op de dagelijkse werking. Dat zal de kwaliteit van de vakantie en de tevredenheid van de vakantieganger alleen maar bevorderen.

Het Steunpunt Vakantieparticipatie zal de rol van kruisbestuiver blijven vervullen en toeristische ondernemers, sociale organisaties, partners in het brede netwerk en de vakantiegangers in contact brengen met elkaar. Vroeger was de ondersteunende rol weggelegd voor de MOP's, maar door het centraliseren van die taak bij TVL en het Steunpunt Vakantieparticipatie komt er nog betere kwaliteitsverwerking en een duidelijkere beleidslijn.

De Rap op Stapkantoren worden nog steeds ondersteund door het Steunpunt Vakantieparticipatie, bijvoorbeeld inzake de organisatie van de netwerkmomenten en het aanreiken van zelfevaluatiertools. Ook TVL biedt de Rap op Stapkantoren nog steeds ondersteuning inzake promotie en kennisdeling, maar ook voor communicatie en organisatieontwikkeling.

Innovatie stimuleren door projectsubsidies

Stilstaan is achteruitgaan. Daarom wordt in dit voorstel van decreet terdege rekening gehouden met innovaties en experimenten die de sector de kans geven in te spelen op nieuwe trends en nieuwe ontwikkelingen. Daarom wordt de mogelijkheid gecreëerd tot het jaarlijks lanceren van één of meer projectoproepen in het sociaal toerisme. Organisaties die aan de voorwaarden voldoen kunnen daarop dan intekenen.

Sociaal-toeristische organisaties die al subsidies ontvangen, kunnen ook nog in aanmerking komen voor projectsubsidies voor zaken die niet tot hun reguliere werking behoren. Zo krijgen ook zij impulsen om na te denken over innovaties. Een belangrijke maar niet meer dan logische voorwaarde is wel dat enkel projectpartners die het charter hebben ondertekend, in aanmerking kunnen komen.

Erkenning en ondersteuning van sociaal-toeristische organisaties

Vera Jans, indiener, zegt dat de sociaal-toeristische organisaties vakanties organiseren voor maatschappelijk kwetsbare doelgroepen. Het is belangrijk dat er telkens nieuwe deelnemers worden bereikt, om echt toerisme voor allen mogelijk te maken. Die organisaties hebben traditioneel een sterke vrijwilligerswerking, wat gevaloriseerd en ondersteund moet worden, en ze moeten privémiddelen kunnen verzamelen om die vakanties mogelijk te maken.

Erkenning en ondersteuning van sociaal-toeristische organisaties

De focus op armoede blijft, maar daarnaast kunnen ook andere vakantiedrempels aan bod komen. Armoede valt niet zomaar te isoleren en het is dan ook belangrijk om breder te kijken. Er wordt ook niet langer alleen naar logies gekeken, het is de bedoeling de vakantiedrempels in de volledige vakantieketen aan te pakken.

Vrijwilligers zijn en blijven hier onmisbaar. Via vorming moeten niet alleen de vrijwilligers sterker worden gemaakt, maar ook de organisaties die met hen werken.

Lokale inbedding is er reeds en kan worden behouden, maar er zal ook worden gepoogd het bereik te vergroten door een bovenlokaal en open aanbod te creëren. Tot slot en niet onbelangrijk: de administratieve rompslomp per kwartaal maakt plaats voor een beleidsplan voor vier jaar met een enveloppefinanciering.

Bevorderen van toeleiding naar netwerkpartners via bemiddelingskantoren

De bemiddelingskantoren bieden een laagdrempelig recreatie- en vrijetijdsaanbod aan en streven naar het wegwerken van vakantiedrempels die individuen of groepen ervaren, ook bij een daguitstap. Ze worden vooral bemand door ervaringsdeskundigen die deelnemen aan vormings- en netwerkmomenten.

Het is ook belangrijk om met diverse partners samen consultatiemomenten te organiseren, om meer mensen te sensibiliseren, te informeren en toe te leiden naar het aanbod. Daarom voorziet het voorliggend voorstel van decreet in een erkenning van de bemiddelingskantoren.

Conclusie

Cathy Coudyser besluit dat het recht op vakantie verankerd blijft. Het blijft niet langer beperkt tot een financiële drempel, maar er komt een uitbreiding naar diverse vakantiedrempels binnen de volledige vakantieketen.

Alle publieke of private commerciële of non-profitactoren geven via een kwaliteitslabel zichtbaarheid aan hun engagement in het kader van maatschappelijk verantwoord toeristisch ondernemen en werken samen binnen een netwerk 'Iedereen verdient vakantie'. Binnen dat netwerk werken zij aan een zo optimaal mogelijke match van vraag en aanbod.

Er blijft erkenning van de toeleidende organisaties, met name de sociaal-toeristische organisaties en de bemiddelingskantoren, die een heel cruciale rol hebben.

Er werden een aantal ondersteuningsmechanismen uitgewerkt voor wie het charter ondertekent:

- kennisondersteuning en professionalisering door het Steunpunt Vakantieparticipatie of andere netwerkpartners;
- basissubsidies en mogelijk aanvullende subsidies, vooral met de focus op de armoededrempel, voor sociaal-toeristische organisaties;
- projectsubsidies voor netwerkpartners die rond een specifiek thema willen experimenteren.

II. Algemene bespreking

Cathy Coudyser zegt, mede namens de andere meerderheidspartijen, dat er bij de hoorzitting een aantal bezorgdheden werden geformuleerd, evenals een aantal suggesties voor de uitvoeringsbesluiten. Samengevat zijn er drie bezorgdheden en de meerderheid wil daar ook aan tegemoetkomen.

Een eerste bekommernis betreft de subsidiëring van sociaal-toeristische organisaties. Om een erkenning en subsidies te kunnen krijgen, moet er aan een aantal voorwaarden worden voldaan. Zo moeten ze volgens het voorliggende voorstel van decreet minstens twee vakanties van minimum vier overnachtingen voor in totaal 150 verschillende deelnemers organiseren. Bij de hoorzitting werd gesteld dat de lat hoger leggen – in het bestaande decreet is sprake van zeventig deelnemers – een grote stap is. Het is de bedoeling om de professionalisering te bevorderen en het zoeken naar samenwerkingsverbanden aan te moedigen en er wordt ook gestreefd naar verbreding. Zo wordt nu rekening gehouden met alle drempels, in de gehele keten. Er moet daarom ook een bepaalde schaalgrootte voor ogen worden gehouden, maar de stap naar 150 deelnemers is misschien toch wat te groot. Daarom werd een amendement ingediend dat ertoe strekt de norm op honderd deelnemers te leggen. Er bleek immers dat met een verplichting van 150 deelnemers vier organisaties uit de boot zouden vallen. Als de lat op honderd wordt gelegd, zijn er twee organisaties die, met hun huidige werking, zouden voldoen aan de

normen. Eén organisatie heeft al vooraf aangekondigd dat ze zich zal heroriënteren, waardoor dit voor hen niet meer van toepassing is. Gandalf vzw blijft dan nog over. De vertegenwoordigster van die organisatie had het op de hoorzitting over zeventig deelnemers, maar gaf ook aan dat de vrijwilligers met hun familie zelf mee op vakantie gaan. Van die zeventig deelnemers worden er nu eigenlijk maar 35 aangerekend voor de mogelijke subsidiëring. Iedereen is het erover eens dat Gandalf zeer waardevol werk levert. Er is dan ook bereidheid om via het Steunpunt Vakantieparticipatie voor begeleiding te zorgen om ook de stap te zetten naar het nieuwe decreet. Niet alleen voor Gandalf, maar ook voor de andere organisaties die het mogelijk moeilijk hebben, wordt daarom via een tweede amendement voorzien in een overgangsregeling voor de komende beleidsperiode van vier jaar.

De tweede bezorgdheid was de eventuele subsidiëring van bemiddelingskantoren. Met het voorliggend voorstel van decreet wordt al een hele stap voorwaarts gezet ten opzichte van het bestaande decreet, door de bemiddelingskantoren volwaardig te erkennen. Dat is belangrijk voor het netwerk, dat ook veel sterker zal worden uitgebouwd. Momenteel worden de bemiddelingskantoren op een zeer diverse manier gefinancierd en is het veld nog te verscheiden om echt een stap vooruit te zetten. Dat wil uiteraard niet zeggen dat lokale besturen, provincies of andere geledingen niet voor ondersteuning en zo mogelijk subsidiëring kunnen zorgen, maar de meerderheidspartijen stellen voor dat nu niet decretaal te verankeren.

In derde instantie bleek er enige ongerustheid te bestaan over het kwaliteitslabel. Voor een dergelijk label zijn er objectieve criteria nodig, die ook gecontroleerd worden. De sector gaf aan dat het niet de bedoeling mag zijn te gaan bestraffen en dat is inderdaad niet het geval. De bedoeling van de indieners is MVO en het netwerk heel zichtbaar te maken. Dat kan via een beeldmerk waarmee wordt getoond dat er aan maatschappelijk verantwoord ondernemen wordt gedaan. Daarom wordt nu bij amendement voorgesteld de term 'kwaliteitslabel' te vervangen door 'beeldmerk': een grafische afbeelding waarmee meer zichtbaarheid wordt gegeven aan het netwerk en waarmee de toeleiding naar vraag en aanbod wordt vergemakkelijkt. Een procedure met controles en sancties is dan niet nodig en de sector zelf kan dit verder reguleren.

De amendementen nr. 1 tot en met 11 (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/3) die reeds in maart werden ingediend, worden om deze redenen ingetrokken op 22 mei en vervangen door een aantal nieuwe amendementen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4).

Bart Caron vindt het positief dat het bestaande decreet wordt vervangen door een modernere tekst en dat de doelstellingen worden verruimd: niet alleen financiële drempels, maar alle drempels komen nu in beeld, zodat het sociale luik van het toerisme goed naar voor komt. De spreker steunt ook de werking van het Steunpunt Vakantieparticipatie. De financiering van de werking ervan is weliswaar geen onderdeel van het voorliggend voorstel van decreet, maar dat steunpunt levert schitterend werk en in het totale budget voor toerisme verdwijnt het wat tussen de plooiën van de internationale marketing. Voor hem en voor zijn fractie is een beleid rond sociaal toerisme echter minstens even belangrijk als internationale marketing.

Het is belangrijk dat er ook een goede afstemming gebeurt met onderdelen die ook in het jeugdbeleid aan bod kunnen komen. Zo-even werd al verwezen naar de bemiddelingskantoren, maar het gaat ook over de koepels in het sociaal toerisme, de MOP's. Hoe worden die bejegend, hoe verhoudt zich dat tot de verblijfscentra, de bivakplaatsen enzovoort? Dat zijn stuk voor stuk zorgpunten, verspreid over twee domeinen. Een goede afstemming tussen jeugd- en toerismebeleid is dan ook belangrijk. Er is onder de minister van Jeugd blijkbaar een evaluatie bezig van het decreet met betrekking tot de jeugdverblijfscentra en de structuren daarboven en

er zou best zo snel mogelijk duidelijkheid moeten zijn over het gehele plaatje van het sociale toerisme.

Wat de aandacht voor personen in armoede betreft, heeft Cathy Coudyser zo-even al verwezen naar de ongerustheid die tijdens de hoorzitting werd uitgesproken over de norm van 150 deelnemers. De spreker heeft intussen ook mailberichten van twee andere organisaties gekregen, die eveneens vrezen dat de lat te hoog ligt met 150 deelnemers. Het is belangrijk om de drempels niet te verhogen. Voor kwetsbare doelgroepen die nood hebben aan een intens begeleidingsprogramma en aan een specifieke methodiek moeten meer vrijwilligers worden ingezet, met lagere deelnemersaantallen tot gevolg. Om die reden heeft hij, samen met Renaat Landuyt en Steve Vandenberghe, een amendement ingediend om de norm op zeventig deelnemers te behouden.

Bij de hoorzitting heeft het lid geïnformeerd naar het standpunt van de sprekers inzake de administratieve geldboetes. In een sector die toch vooral 'non profit' is, is het toch wat vreemd om dergelijke boetes op te leggen aan spelers die zich niet aan de regels houden. Iemand die een kwaliteitslabel verwerft, moet zich houden aan de voorwaarden daarvoor. Indien dat niet het geval is, volgt er een waarschuwing en als er dan binnen een gestelde termijn nog altijd niet is voldaan aan de voorwaarden, wordt het kwaliteitslabel ingetrokken. Een bestraffing met geldboetes is in deze sector echter niet aangewezen.

Steve Vandenberghe betreurt dat de amendementen die ter vergadering werden rondgedeeld, niet vooraf werden bezorgd. Het gaat hier om een belangrijk voorstel van decreet en zijn fractie is bereid daar constructief aan mee te werken. Als de amendementen vooraf konden worden onderzocht, kon hier een open debat plaatsvinden, maar nu is dat quasi onmogelijk. Hij vraagt dan ook dat de gelegenheid wordt geboden de amendementen grondig te bekijken, zodat kan worden beslist welke er al dan niet kunnen worden gesteund.

Bij de hoorzitting bleek dat door de verstrenging van de voorwaarden, een aantal organisaties uit de boot vallen. Cathy Coudyser had het over een verlaging van de norm van 150 naar honderd, maar de vaststelling blijft dat Gandalf vzw dan uit de boot valt. Bij de hoorzitting werd door diverse sprekers gevraagd geen nieuwe drempels in te voeren, maar bestaande drempels weg te werken. Daarmee moet toch rekening worden gehouden, want zelfs als er maar een enkele organisatie uit de boot valt, is dat er nog altijd één te veel. Er moet worden nagegaan hoe die organisatie kan worden geholpen, want dat waardevolle werk moet worden gesteund.

Een andere belangrijke vaststelling is dat alle jeugdtoerisme sociaal toerisme is en ook daarmee moet rekening worden gehouden. Bij de hoorzitting zijn er ook nogal wat opmerkingen gemaakt over de MOP's. Er bleek nogal wat onduidelijkheid te bestaan over wat er zal gebeuren met hun personeel en hun expertise. Ook dat moet in rekening worden genomen bij de goedkeuring van dit voorstel van decreet. Een aanpassing van het bestaande decreet – op zich een goede zaak – moet vertrekken van het uitgangspunt dat geen nieuwe drempels worden ingebouwd en dat de nog bestaande drempels worden weggewerkt.

Vera Jans merkt op dat het hier gaat over de 25 procent Vlamingen die zich geen week vakantie kunnen veroorloven. Toerisme voor Allen staat voor meer dan 4,5 miljoen overnachtingen per jaar, anders uitgedrukt vertegenwoordigt dit 17,5% van alle toeristische overnachtingen in Vlaanderen. Iedereen heeft recht op vakantie en de overheid moet alle drempels wegwerken die vakantieparticipatie verhinderen, met prioriteit voor mensen in armoede, zieken en mensen met een handicap. Dat was ook het uitgangspunt van de conceptnota van CD&V. In het transitietraject was immers gebleken dat er niet enkel drempels zijn bij het vinden

of betaalbaar zijn van een logies, maar dat het meestal gaat over een combinatie van drempels in de hele vakantieketen. Het zijn die drempels – fysiek, mentaal, financieel en praktisch van aard – die mensen niet zelf kunnen overwinnen, die dit voorstel van decreet wil wegwerken voor zowel individuen als groepen, en dat op een maatschappelijk verantwoorde manier.

De financiële drempel – armoede – wordt als de belangrijkste gezien: wie in armoede leeft, heeft vaak niet de middelen om eventuele andere drempels te overwinnen. De oplossing ligt in het werken op maat van de vakantieganger en dat vergt inspanningen van de vakantieverstrekker en toeleiding door bemiddelingskantoren en sociaal-toeristische organisaties. Vandaar dat dit voorstel van decreet voorziet in een waaier aan instrumenten: het charter en de stuurgroep 'Iedereen verdient vakantie', werkingssubsidies, impulssubsidies en erkenning van bemiddelingskantoren. De overheid moet immers blijven zorgen voor een voldoende groot en kwalitatief aanbod aan sociaal toerisme in eigen land.

Tijdens de hoorzitting is inderdaad gebleken dat een aantal organisaties die momenteel erkend en gesubsidieerd worden, het erg moeilijk zouden hebben om de nieuwe subsidievoorwaarden zoals bepaald in artikel 10 onmiddellijk te halen. Daarom wordt, zoals Cathy Coudyser al aangaf, enerzijds een amendement voorgesteld waardoor het minimumaantal deelnemers wordt verlaagd van 150 naar honderd, welk aantal moet worden bereikt met de totale werking en dat kan dus ook via kortere vakanties, weekends, daguitstappen. Anderzijds wordt ook voorzien in een bepaling die de Vlaamse Regering verplicht in een overgangsregeling te voorzien voor de eerstvolgende beleidsperiode voor de huidige erkende en gesubsidieerde sociaal-toeristische organisaties die op het moment van de inwerkingtreding van het nieuwe decreet niet voldoen aan de strengere subsidievoorwaarden van artikel 10. Op die manier wordt tegemoetgekomen aan een bekommernis die door verschillende sprekers op de hoorzitting werd geuit en aan de bekommernissen die zo-even door verschillende fracties werden geformuleerd. Het vergt aanzienlijke inspanningen om bijkomende vrijwilligers en eigen fondsen te vinden maar ook om bijkomende vakanties te organiseren. Deze organisaties leveren zeer waardevol werk voor de doelgroep van personen die in armoede leven en daarom is een overgangssubsidie belangrijk.

Aan TVL en het Steunpunt Vakantieparticipatie – en de spreekster sluit zich aan bij de blijken van steun van Bart Caron ten aanzien daarvan – wordt gevraagd deze organisaties extra te begeleiden, zodat zij de overstap naar dit nieuwe decreet 'Iedereen verdient vakantie' op een meer geleidelijke manier kunnen maken. Haar fractie wil de Vlaamse Regering ook nadrukkelijk vragen in een groeitraject te voorzien, zodat geleidelijk de overstap kan worden gemaakt van het oude naar het nieuwe decreet. Er zijn andere decretale voorbeelden die aantonen dat dit inderdaad kan.

Bemiddeling en toeleiding zijn ontzettend belangrijk om iedereen het recht op vakantie te laten uitoefenen. Wat heel vanzelfsprekend lijkt, is dat vaak helemaal niet voor mensen die in armoede leven of voor mensen met een beperking. Het lid is dan ook zeer tevreden dat de bemiddelingskantoren een duidelijke plaats en erkenning krijgen en hoopt dat een volgende stap zal zijn dit engagement financieel te vertalen.

Er wordt ook bijzondere aandacht gevraagd voor een belangrijk aspect van het sociaal toerisme dat in de conceptnota van CD&V stond maar niet werd opgenomen in dit voorstel van decreet, namelijk het jeugdtoerisme. Jeugd, jeugdwerk en jeugdtoerisme zijn per definitie sociaal, maar jeugdtoerisme neemt een bijzondere positie in binnen het sociaal toerisme omdat het zowel via het huidige Toerisme voor Allendecreet als via een apart decreet wordt geregeld en er bovendien uitzonderingsbepalingen zijn opgenomen in het nieuwe Logiesdecreet. In de concept-

nota werd daarom voorgesteld beide decreten samen te bekijken, maar aangezien er voor het decreet van 2012 een evaluatietraject loopt – een bevoegdheid van Vlaams minister Sven Gatz – werd deze piste niet weerhouden. Dit evaluatieproces moet blijvend worden opgevolgd, want ook alle jongeren verdienen vakantie.

In dit verband verdienen de MOP's inderdaad een speciale vermelding. De MOP's zullen hopelijk in het nieuwe Jeugdtoerismedecreet een plaats krijgen omdat hun expertise en de ondersteuning van de jeugdverblijfscentra een meerwaarde betekenen voor deze sector.

Ten slotte vraagt het lid uitdrukkelijk om het sociaal-toeristische aanbod meer te promoten, ook binnen en door de commerciële reguliere sector. Het is van groot belang dat dit gebeurt zonder enige vorm van stigmatisering. Van de expertise die bestaat bij de vele ervaringsdeskundigen en de ervaring binnen het Netwerk tegen Armoede moet dankbaar gebruik worden gemaakt.

De CD&V-fractie is er zeer tevreden over dat het lange transitietraject en de eigen conceptnota hebben geleid tot dit voorstel van decreet. Het is een kaderdecreet dat nog verder ingevuld moet worden via de uitvoeringsbesluiten. De minister zal hopelijk ook dat traject in nauw overleg met de stakeholders opzetten. Er moet inderdaad worden geprobeerd de planlasten en de administratieve 'regulitis' zoveel mogelijk te beperken. De doelstelling van het voorliggend voorstel van decreet is meer mensen op vakantie te laten gaan, niet om meer formulieren in te vullen. Met de voorgestelde amendementen is dit voorstel van decreet een sterke basis om iedereen het recht op vakantie te kunnen geven.

Rik Daems, voorzitter, stelt vast dat de vertegenwoordigers van Groen en sp.a de amendementen blijkbaar grondiger willen bekijken. Om een vraag naar een tweede lezing te vermijden, stelt hij voor nu al de artikelsgewijze bespreking aan te vatten, maar pas in de volgende vergadering over te gaan tot de stemmingen.

Cathy Coudyser heeft begrip voor de vraag van de oppositie om de nieuwe amendementen grondig te bekijken. Zij wijst er van haar kant op dat er via deze amendementen ook wordt ingespeeld op de bezorgdheden die tijdens de hoorzitting van vorige week werden geformuleerd. Er was dus weinig tijd om een en ander af te wegen en goede, juridisch correcte amendementen uit te werken. Bij de artikelsgewijze bespreking zullen de diverse amendementen nog mondeling worden toegelicht, wat ook de oppositiepartijen zou moeten toelaten een mening te vormen over het al dan niet steunen ervan. Desgewenst kan ook een pauze worden ingelast om de amendementen door te nemen, maar eigenlijk zou er geen beletsel mogen zijn om vandaag al te stemmen.

Bart Caron zegt dat het niet de bedoeling is de procedure te rekken. De artikelsgewijze bespreking kan nu al in grote mate gebeuren, zodat de stemmingen volgende week weinig tijd zullen vergen. Hij blijft er echter bij dat er enige tijd nodig is om een en ander grondig en rustig te bekijken. Het gaat immers om zestien nieuwe amendementen.

Vera Jans sluit zich aan bij het betoog van Cathy Coudyser. Het zal ongetwijfeld verhelderend zijn de artikelen te overlopen en de amendementen toe te lichten. Sommige amendementen gaan over details, om rekening te houden met opmerkingen van de Raad van State. Andere, en dat zijn er maar een paar, zijn bedoeld om tegemoet te komen aan de bekommernissen van de sector.

Rik Daems, voorzitter, concludeert dat de artikelsgewijze bespreking kan worden aangevat, met dien verstande dat in het licht van die bespreking nog wordt beslist of er al dan niet reeds wordt gestemd.

III. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen

1. Bespreking op 22 mei 2018

1.1. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Er worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 2

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe punt 8° te vervangen door: "8° stuurgroep 'Iedereen verdient vakantie': het adviesorgaan, vermeld in artikel 6;" (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 13).

Cathy Coudyser licht toe dat deze criteria reeds werden aangehaald bij de definities in artikel 2. Aangezien zij echter geen normatieve waarde hebben, worden zij overeenkomstig het advies van de Raad van State opgenomen in het artikel zelf.

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe een punt 13° toe te voegen, met een definitie van beeldmerk (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 15).

Cathy Coudyser zegt dat een beeldmerk hier wordt gedefinieerd als de grafische afbeelding waarmee de ondertekenaars van het charter 'Iedereen verdient vakantie' hun engagement in het kader van sociaal toerisme zichtbaar kunnen maken. Zoals al bij de algemene bespreking werd aangegeven, is het niet de bedoeling een intensieve reglementering met bijhorende controle en handhaving in te voeren. Het beeldmerk geeft aan dat alle partners die er vrijwillig gebruik van kunnen maken, aantonen dat ze lid zijn van het netwerk en dat ze het charter hebben ondertekend.

Renaat Landuyt meent dat er verwarring kan ontstaan door de definitie van een sociaal-toeristische organisatie in dit artikel. In artikel 9 worden een aantal voorwaarden opgesomd waaraan moet worden voldaan voor een erkenning als sociaal-toeristische organisatie, waardoor eigenlijk een andere definitie wordt gegeven dan in artikel 2. Waarom wordt eerst een definitie opgenomen, om dan andere erkenningsvoorwaarden te vermelden? Het lijkt dus aangewezen de definitie van sociaal-toeristische organisatie hier te schrappen, ofwel artikel 9 aan te passen.

Op tal van vlakken is er overigens verwarring mogelijk. Men zou er goed aan doen alle inconsequenties uit de tekst te halen. De Raad van State heeft een aantal opmerkingen gemaakt, maar is niet volledig geweest. Hij geeft ter illustratie het voorbeeld van de vakantiedrempel. In punt 4° van artikel 2 wordt dit gedefinieerd als "elke drempel of belemmering in de vakantieketen die een individuele vakantieganger of een groep vakantiegangers ervaart om op vakantie te gaan en die de vakantieganger niet zelf kan overwinnen". In punt 9° van hetzelfde artikel, bij de definitie van sociaal-toeristische organisatie, is sprake van "individuele vakantiegangers of groepen vakantiegangers die de vakantiedrempels niet zelf kunnen overwinnen". Daar had moeten staan: "vakantiegangers met vakantiedrempels", zonder de overbodige toevoeging dat ze die drempels niet zelf kunnen overwinnen. Het is wat jammer om vast te stellen, maar het gaat hier blijkbaar om haastwerk. Er kunnen ook andere voorbeelden worden gegeven en het meest dramatisch zijn

de artikelen 5 en 6. De doelstellingen van het decreet worden daar opgelegd aan organisaties die geen decreetgever zijn. Vanuit juridisch oogpunt is dat onvoorstelbaar.

Artikel 3

Er worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 4

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe de tekst van dit artikel te vervangen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 16).

Cathy Coudyser zegt dat de term 'kwaliteitslabel' wordt vervangen door 'beeldmerk', om de al vermelde reden: 'kwaliteitslabel' suggereert een zware procedure, terwijl het alleen de bedoeling is het zichtbaar maken van het engagement te benadrukken.

Bart Caron kan het op zich eens zijn met het inbrengen van het begrip 'beeldmerk', maar merkt op dat in de voorgestelde nieuwe tekst sprake is van "een soortgelijke benaming". Wat is de juridische grond van 'soortgelijke'? Dat lijkt zeer weinig normatief te zijn in regelgeving. Daarenboven mag die benaming "alleen worden gebruikt door een natuurlijke persoon of rechtspersoon die beschikt over een erkenning". Dat is een gebrekkige formulering. Als dat letterlijk wordt gelezen, mag hijzelf bijvoorbeeld dat niet gebruiken, aangezien hij niet erkend is in het kader van dit decreet. Ongetwijfeld worden actoren, organisaties of toeristische logiesverstrekkers bedoeld. Ook voor dit artikel lijkt dus een tekstherziening nodig en dus een amendement dat verder gaat dan het huidige.

Artikel 5

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe het woord 'kwaliteitslabel' te vervangen door 'beeldmerk' (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 17).

Cathy Coudyser verwijst naar de toelichting bij de artikelen 2 en 4.

Renaat Landuyt stipt aan dat de doelstellingen van een decreet best in de toelichting worden opgenomen. Hij begrijpt waarom dit hier toch in het voorstel van decreet wordt opgenomen: er worden voorwaarden van gemaakt voor de organisaties. De eerste voorwaarde, "sociaal-toeristische organisaties financieel te ondersteunen", wordt opgelegd aan organisaties die ondersteuning krijgen, zoals blijkt uit artikel 6 en volgende. Dat is duidelijk niet correct.

Artikel 6

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe aan het tweede lid een zin toe te voegen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 19).

Cathy Coudyser zegt dat wordt voorgesteld de volgende bepaling in te voegen: "Deze stuurgroep is een adviesorgaan dat uit ten hoogste vijftien leden bestaat en evenwichtig samengesteld is uit vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen en vertegenwoordigers uit de sector van sociaal toerisme die representatief zijn voor het aanbod, de bemiddeling en de gebruikers.". Het is de Vlaamse Regering die bevoegd is om de stuurgroep aan te stellen en er wordt gevraagd dat zo evenwichtig mogelijk te doen. Met dit amendement wordt ernaar gestreefd dat er geen oververtegenwoordiging van een actor aanwezig is binnen de stuurgroep.

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe het derde lid te vervangen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 20).

Cathy Coudyser licht toe dat deze aanpassing op advies van de Raad van State gebeurt. De voorgestelde wijziging brengt het voorstel van decreet in overeenstemming met de algemene publiekrechtelijke beginselen. Een dergelijke verordenende bevoegdheid kan niet aan een openbare instelling worden gegeven.

Renaat Landuyt merkt op dat dit artikel 6 een bepaling is waarover de indieners bijzonder trots zouden moeten zijn. Dit is immers de kern van de wijzigingen die ze aan het bestaande decreet willen aanbrengen. Hij kan het ermee eens zijn dat een vernieuwing wordt nagestreefd, maar dan moet wel de moeite worden gedaan duidelijk te omschrijven wat men wil. De Raad van State heeft opgemerkt dat een verordenende bevoegdheid niet aan TVL of de stuurgroep mag worden overgelaten, maar dat die zich enkel leent tot een delegatie aan de Vlaamse Regering. Hier wordt gewoon een blanco cheque gegeven en wordt alles op een hoopje gegooid. In de eerste alinea van dit artikel wordt gesteld: "Elke private of publieke actor die actief meewerkt aan de doelstellingen, vermeld in artikel 5, kan het charter 'Iedereen verdient vakantie' ondertekenen.". In artikel 5 worden de doelstellingen van het decreet vermeld. Er moet dus worden meegewerkt aan de doelstellingen van het decreet. Wellicht wil men zeggen dat aan de doelstelling moet worden meegewerkt om vakantiedrempels te vermijden en op te heffen, maar dan moet dat wel anders worden geformuleerd.

Na die eerste zin volgt dan de bepaling "Het ondertekenen van het charter 'Iedereen verdient vakantie' bevestigt het engagement van de netwerkpartner om vakantiedrempels weg te werken en toont het maatschappelijk verantwoord ondernemen van de betrokken netwerkpartners aan.". Dat is wellicht de echte doelstelling op het terrein: iedereen verzamelen die zich onder de slogan 'Iedereen verdient vakantie' wil inzetten voor het wegwerken van vakantiedrempels. Er schort echter een en ander aan de formulering van de eerste alinea. Het lid vindt het onbegrijpelijk dat er uitgerekend in een voorstel van decreet dat gericht is op toegankelijkheid, zeer ontoegankelijke taal wordt gebruikt.

Bart Caron vraagt in verband met amendement nr. 19 wat er wordt bedoeld met de term 'evenwichtig'. Waarom wordt er geen delegatie gegeven aan de Vlaamse Regering om de samenstelling van de stuurgroep te preciseren, want nu is dat een zeer open samenstelling? Het kan eigenlijk niet dat een stuurgroep een adviesorgaan is: er wordt ofwel sturing gegeven, ofwel advies verleend. Hoe verhoudt dit adviesorgaan zich ten opzichte van de strategische adviesorganen? Hier wordt immers decretaal een nieuw adviesorgaan gecreëerd.

Renaat Landuyt stelt vast dat men een netwerk wil oprichten van organisaties die vakantiedrempels wegwerken en het ondertekenen van het charter bevestigt hun engagement. Moet er echter niet worden begonnen met aan te geven wie zal worden erkend om het charter te mogen ondertekenen? Nu staat die bepaling hier wat verloren, vóór de artikelen 9, 10 en 11 die over de erkenning gaan.

Cathy Coudyser merkt op dat de filosofie van het voorstel van decreet niet uit het oog mag worden verloren. Er is een transitietraject en het netwerk is nu al bekend. Er zijn bemiddelingskantoren, aanbieders van vakantie en mensen die een drempel ervaren. De eerste doelstelling van het voorstel van decreet is te verbreden naar alle bestaande drempels en iedereen te bereiken die een drempel ervaart, in de volledige vakantieketen. Het komt erop aan het aanbod en de vraag op elkaar af te stemmen. Daarvoor wordt een stuurgroep opgericht met vijftien leden; een beperkt aantal, want met pakweg honderd mensen lukt het niet om advies of sturing te geven. Bovendien moet die stuurgroep evenwichtig zijn samengesteld, met zowel vertegenwoordigers van TVL als van de sector van het sociaal toerisme, waarbij de aanbieders, de bemiddelaars en de gebruikers vertegenwoordigd moeten zijn. Over de betekenis van het begrip 'evenwichtig' kan dus niet veel onduidelijkheid bestaan, want zoveel mogelijkheden zijn er niet voor de samenstelling. De stuurgroep zal dan een charter uitwerken, een overeenkomst die door alle organisaties kan worden ondertekend en waarmee de bereidheid wordt vertolkt dat men een deel van de oplossing wil zijn voor een deel van de vragers. Wie het charter tekent, kan een beeldmerk krijgen om meer zichtbaarheid te geven aan zijn engagement.

Het lid geeft ter illustratie het voorbeeld van een gezin met drie kinderen, waarvan één met een glutenallergie. Dat gezin, zonder financiële problemen, kan die allergie als een drempel ervaren om op vakantie te gaan. Er bestaan binnen en buiten Vlaanderen hotels die specifieke menu's aanbieden voor mensen met een glutenallergie en door bemiddeling en begeleiding kan de mensen daarop worden gewezen. Een tweede voorbeeld is dat van een persoon met een zware beperking die in armoede leeft. Ook daar zal worden voorzien in begeleiding en bemiddeling om een passend aanbod te vinden. Dat is de filosofie van dit voorstel van decreet en het moet niet moeilijker worden gemaakt.

Niet iedereen wordt daarin echter erkend. Alleen de sociaal-toeristische organisaties komen in aanmerking. Wie aan de voorwaarden voldoet en een erkenning krijgt, kan ook in aanmerking komen voor subsidiëring. Er mag geen verwarring worden gezaaid, wat Renaat Landuyt toch wat deed, door alles op een hoop te gooien.

Renaat Landuyt tekent hierbij aan dat het allerm minst de bedoeling is voor verwarring te zorgen. Hij heeft alleen willen aangeven dat de voorliggende tekst verwarrend is, maar hij deelt wel de doelstellingen. Na deze uitleg van *Cathy Coudyser* is het hem niet duidelijk of het dat gezin is dat het charter zal mogen ondertekenen, dan wel de erkende organisaties. Volgens de voorliggende tekst volstaat het immers dat iemand de doelstellingen van artikel 5 onderschrijft, om het charter te mogen ondertekenen. Er wordt, zoals al gezegd, waarschijnlijk iets anders bedoeld dan wat er in de tekst staat. Dit artikel 6 is qua formulering een gemiste kans en de inhoud had nochtans mooi kunnen zijn.

Artikel 7

Een amendement, voorgesteld door *Cathy Coudyser*, *Vera Jans*, *Marnic De Meulemeester*, *Tine van der Vloet*, *Karin Brouwers* en *Miranda Van Eetvelde*, strekt ertoe de tekst van dit artikel te vervangen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 21).

Cathy Coudyser zegt dat deze nieuwe tekst wordt voorgesteld: "Elke ondertekenaar van het charter kan gebruikmaken van het beeldmerk 'Iedereen verdient vakantie'. Dat beeldmerk geeft het engagement aan van de partner voor sociaal toerisme en maakt zijn betrokkenheid bij het netwerk 'Iedereen verdient vakantie' zichtbaar. De Vlaamse Regering bepaalt, na advies van de stuurgroep 'Iedereen verdient vakantie', het model en de gebruiksvoorwaarden van het beeldmerk."

Ook deze aanpassing gebeurt op advies van de Raad van State. De voorgestelde wijziging brengt het voorstel van decreet in overeenstemming met de algemene publiekrechtelijke beginselen. Een dergelijke verordenende bevoegdheid kan niet aan een openbare instelling worden gegeven. Voorts werd ook hier de term 'kwaliteitslabel' vervangen door 'beeldmerk'.

Artikel 8

Er worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 9

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe na de inleidende bepaling, de punten 1° tot en met 8° te vervangen (*Parl.St. VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 23*).

Cathy Coudyser licht toe dat het hier om een aanpassing gaat om taalkundige redenen en met het oog op de leesbaarheid. Ook hier gebeurt dat op advies van de Raad van State.

Renaat Landuyt stipt aan dat in de aanhef van dit artikel wordt gesteld: "Een private rechtspersoon die de doelstellingen van artikel 5 nastreeft, kan als sociaal-toeristische organisatie erkend worden als hij aan de volgende voorwaarden voldoet". De eerste voorwaarde is dan het charter ondertekend hebben. Hier is weliswaar sprake van het nastreven van de doelstellingen, terwijl het in artikel 6 om actieve medewerking gaat, maar eigenlijk is de vermelding "die de doelstellingen van artikel 5 nastreeft" een herhaling en wordt die beter geschrapt. Anders wordt er verwarring gecreëerd en wordt verwacht dat er nog extra voorwaarden zijn.

Als van een sociaal-toeristische organisatie die erkend wordt volgens artikel 9 gevraagd wordt dat ze actief moet zijn "in de verschillende onderdelen van de vakantieketen", volstaat het dan actief te zijn in één onderdeel, of moet het om meerdere of alle onderdelen gaan? Ook punt 6° is niet duidelijk: wat wordt onder een goed financieel beheer verstaan?

In het tweede lid van dit artikel staat dat TVL de sociaal-toeristische organisaties erkent, terwijl in het laatste lid wordt bepaald dat de Vlaamse Regering de voorwaarden en de procedure voor de toekenning, weigering, intrekking of schorsing van de erkenning nader kan bepalen. Het lijkt logisch aan de bevoegdheden van Toerisme Vlaanderen ook de toekenning, weigering, intrekking en schorsing van de erkenning toe te voegen.

Bart Caron zegt dat in een vorig amendement de bevoegdheden van de Vlaamse Regering en TVL terecht werden geformuleerd. Hier is het de Vlaamse Regering die de voorwaarden bepaalt voor toekenning, weigering, intrekking of schorsing van de erkenning. Wordt de bevoegdheid hier dan wel legistisch correct gedelegeerd aan Toerisme Vlaanderen?

Artikel 10

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt

ertoe in het eerste lid, in punt 3° het getal 150 te vervangen door het getal 100 (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 26).

Cathy Coudyser verduidelijkt dat met dit amendement tegemoet wordt gekomen aan een bezorgdheid die tijdens de hoorzitting werd geuit. De lat wordt bewust lager gelegd om ervoor te zorgen dat meer organisaties aan deze voorwaarde kunnen voldoen. Belangrijk is dat het gaat om de totale werking. Ook de mensen die bijvoorbeeld aan een weekend hebben deelgenomen, komen dus in aanmerking om de norm te halen.

Een amendement, voorgesteld door Bart Caron, Renaat Landuyt en Steve Vandenberghe, strekt ertoe in het eerste lid, in punt 3°, het getal 150 te vervangen door het getal 70 (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 27).

Bart Caron zegt dat met dit amendement wordt teruggekeerd naar de oorspronkelijke norm van zeventig deelnemers. De indieners delen eigenlijk de intentie van Cathy Coudyser en haar collega's, maar ze vragen zich af waarom de lat toch weer hoger wordt gelegd. Als vier organisaties geen 150 deelnemers halen, maar wel zeventig, waarom moet de lat dan toch nog op honderd worden gelegd? Een aantal kleinschalige organisaties halen het vereiste aantal van 150 deelnemers niet, vooral omdat de gehanteerde methodiek, de kwetsbare deelnemers, de intense begeleiding en de hoofdzakelijke inzet van vrijwilligers dat onmogelijk maken. De kostprijs voor de samenleving om die organisaties verder te subsidiëren, is zo klein dat het geen probleem mag zijn de norm te behouden op zijn huidige niveau. Als men drempels wil wegwerken, mogen er geen nieuwe drempels worden opgelegd.

Renaat Landuyt zegt dat hij ten tijde van het decreet Toerisme voor Allen bevoegd minister was en dat hij er bijzonder trots op is dat toen de bocht werd genomen, weg van het verzuilde toerisme en in de richting van vrijwilligerswerk.

Hij citeert punt 2° van het voorliggend voorstel van decreet: "ze informeren en sensibiliseren mensen met een vakantiedrempel die ze zelf niet kunnen overwinnen, en leiden hen toe naar vakantie". Bij de definitie van vakantiedrempel werd al gesteld dat dit een drempel is die mensen zelf niet kunnen overwinnen. Dat hier nog eens herhalen heeft geen zin, leidt tot verwarring en getuigt van laksheid, terwijl het hier toch om een belangrijke problematiek gaat die noopt tot grondigheid.

Waarom wordt die derde voorwaarde opgelegd? Gandalf vzw bestaat al sinds 1995 en werkt uitsluitend met vrijwilligers, die ervoor zorgen dat mensen die dat anders niet kunnen, op vakantie kunnen gaan. Dat is een organisatie die mooi werk levert en ondersteuning verdient. De ambitie tot verbreding wordt, zoals al gezegd, volledig gesteund, maar voorwaarden opleggen die deze vrijwilligerswerking uit de boot laat vallen, kan niet. In heel West-Vlaanderen is er dan geen enkele organisatie meer die in aanmerking komt voor subsidiëring. De minimale steun die Gandalf sinds 2003 krijgt wordt hen nu afgenomen omdat de ambities groter zijn en dat is een bijzonder spijtige zaak.

Vera Jans merkt op dat de bewuste vzw werd uitgenodigd op de hoorzitting en daar haar werking heeft toegelicht. Precies vanuit een groot respect voor hun werk werd nadien gezocht naar een manier om ervoor te zorgen dat de werking van dergelijke kleinschalige, maar zeer belangrijke, organisaties niet lijdt onder het nieuwe decreet. Daarom werd niet alleen op dit artikel een amendement ingediend, maar zal ook de invoeging van een nieuw artikel worden voorgesteld, om in een oplossing op termijn te voorzien, zodat deze en andere vzw's hun werking kunnen voortzetten.

De drempel wordt nu verlaagd van 150 naar honderd, wat het lid verantwoord vindt. Vroeger was het inderdaad zeventig, maar ook die norm was voor deze vzw

niet haalbaar. Daarom wordt nu een oplossing op termijn voorgesteld. Er mag ook niet worden vergeten dat het bestaande decreet alleen werkte rond de armoededrempel. Dat blijft ook nu het belangrijkste uitgangspunt, maar daarnaast komt er nu een verbreding naar alle andere drempels. Zij die goed werk verrichten op een kleinschalige basis mogen niet uit de boot vallen, maar ook andere organisaties moeten toegang krijgen tot de subsidies.

Bart Caron vraagt wat de meerwaarde is van een verhoging van zeventig naar honderd. Dat er ook voor het wegwerken van andere drempels een subsidiëring kan komen, is een goede zaak, maar dat mag toch niet de reden zijn om de norm te verhogen. Is de Vlaamse overheid dan niet bereid wat meer middelen uit te trekken om de andere drempels weg te werken? De armoededrempel mag niet worden verhoogd om andere drempels te verlagen.

Steve Vandenberghe pleit ervoor de huidige decretale uitzonderingsmogelijkheid te behouden. Op die manier wordt deze kleine maar belangrijke organisatie niet uitgesloten.

Cathy Coudyser zegt hierop dat het vanuit het oogpunt van goed bestuur verkeerd is om een kaderdecreet uit te werken waarin de mogelijkheid is opgenomen een uitzondering toe te staan aan wie daarom vraagt. Zij heeft bij de algemene bespreking al aangegeven dat er met de lat op 150 deelnemers, vier organisaties zijn die dreigen uit de boot te vallen. Als de lat op honderd wordt gelegd, worden twee organisaties aan boord gehouden. Een verlaging naar zeventig is echter geen oplossing, ook niet voor Gandalf vzw, want daar komt men momenteel aan 35 deelnemers. Die organisatie heeft inderdaad elk jaar een uitzondering gekregen, van een N-VA-minister overigens. Nu er een nieuw decreet komt, mag er niet meer worden gewerkt met uitzonderingen. Er zijn trouwens mogelijk nog zeer kleinschalige organisaties, die niet eens weten dat er een uitzonderingsmogelijkheid bestaat en dus geen aanvraag indienen. Dat is geen gelijk speelveld en dat mag niet zo blijven.

Door Bart Caron werd gepleit voor meer financiële middelen. Het is echter de Vlaamse Regering en niet de decreetgever die daarvoor moet zorgen en blijkens de toelichting van de minister bij de begrotingsaanpassing 2018 (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 19/5-C) wordt er in meer middelen voorzien in het kader van het sociaal toerisme. Er kan weliswaar worden gevraagd naar bijkomende middelen, maar de beslissingsbevoegdheid berust hoe dan ook bij de Vlaamse Regering. Er zal ook goed moeten worden nagedacht over het aanwenden van de beschikbare middelen. Als alle organisaties, ook die met 35 of pakweg veertig deelnemers, een deel moeten krijgen dan zullen grootschalige organisaties met driehonderd of vierhonderd deelnemers minder subsidies krijgen. Er moet dus naar een evenwicht worden gezocht en de middelen worden best doelgericht ingezet. Ook kleinschalige organisaties komen in aanmerking door het verlagen van de norm en door de overgangsregeling. Bovendien wordt ook voorzien in projectsubsidies. Met dit voorstel van decreet wordt een kader gecreëerd waarbinnen kan worden gewerkt. Er komen uitvoeringsbesluiten in overleg met de sector en het is dan aan de Vlaamse Regering om in voldoende middelen te voorzien. In het licht van de beperkte beschikbare middelen en met de beoogde verbreding naar alle drempels is het echter duidelijk dat er keuzes moeten worden gemaakt. Het lid heeft daar alle vertrouwen in, in tegenstelling tot sommige anderen blijkbaar die alles weer decretaal willen gaan verankeren. In dat geval zal er na enkele jaren opnieuw om een nieuw decreet worden gevraagd en dat kan toch niet de bedoeling zijn.

Steve Vandenberghe poneert dat Cathy Coudyser de zaken omdraait. Als er organisaties zijn die niet weten dat ze een uitzondering kunnen krijgen, dan is het aan de overheid om te communiceren dat die mogelijkheid bestaat. Het gaat er helemaal niet om alles decretaal te verankeren, maar drempels moeten worden

verlaagd of weggewerkt. Daar komt men echter niet aan tegemoet. Het gaat om het geven van garanties en vzw Gandalf zou die ook graag krijgen, om de redenen die al werden toegelicht en waar hier nogal licht wordt overgegaan.

Bart Caron beklemtoont dat de Vlaamse begroting door het Vlaams Parlement wordt goedgekeurd. De regering kan wel politieke keuzes maken, maar de stemming over de begroting gebeurt hier.

Het lid wijst voorts op de e-mail van vzw AJOK die iedereen hier heeft gekregen. Die vzw moet elk jaar knokken om met zeventig deelnemers op kamp te kunnen gaan. De vraag is weliswaar veel groter, maar met hun team van vrijwilligers kunnen ze dat niet aan. Die vzw zal nu dus de norm niet halen, wat toch niet de bedoeling kan zijn. Hij vraagt de meerderheidspartijen dan ook om dit toch nog eens te overwegen.

Vera Jans vindt dit een vreemde discussie. *Cathy Coudyser* heeft zonet een amendement toegelicht dat ertoe strekt de lat te verlagen van 150 naar honderd verschillende deelnemers. Die norm kan worden gehaald met vakanties, daguitstappen, weekends enzovoort. Honderd verschillende deelnemers betekent dat ook kleinschalige organisaties in aanmerking komen. Voor organisaties die zelfs die norm niet halen, wordt er zoals al vermeld, via een ander amendement een bestendige oplossing voorgesteld. Die organisaties moeten dan niet meer elk jaar opnieuw komen aankloppen in de hoop een uitzondering te krijgen. Dat is inderdaad een betere vorm van bestuur. Er mag ook niet uit het oog worden verloren dat ook de bemiddelingskantoren worden erkend, zodat zij die kleine organisaties kunnen bijstaan en ondersteunen. Er wordt kortom een kader gecreëerd om alle organisaties beter te laten werken. Kleine organisaties die goed werk leveren, kunnen dat blijven doen, met een professionele begeleiding.

Artikel 11

Een amendement, voorgesteld door *Cathy Coudyser*, *Vera Jans*, *Marnic De Meulemeester*, *Tine van der Vloet*, *Karin Brouwers* en *Miranda Van Eetvelde*, strekt ertoe punt 4° aan te vullen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 28).

Cathy Coudyser zegt dat in de voorliggende tekst, de vierde voorwaarde is "ze zorgen voor vrijetijdsbemiddeling". Via dit amendement wordt voorgesteld daar "op maat in een open concept" aan toe te voegen. Maatgericht werken is van belang bij het werken aan drempels. Vaak heeft een individu te maken met meerdere drempels die elkaar beïnvloeden. Daarom is het belangrijk op zoek te gaan naar die vakantie of uitstap die het best bij hem of haar past. Een open concept wijst op het belang voor het kantoor om niet uitsluitend te werken voor de eigen leden, maar het aanbod laagdrempelig en voor iedereen open te stellen.

Renaat Landuyt vraagt dit artikel te vergelijken met artikel 9. In artikel 11 beperkt men zich terecht tot de voorwaarde dat het in artikel 6 vermelde charter moet zijn ondertekend. Louter wat de redactie betreft, is artikel 11 al een stap vooruit en hij nodigt de indieners dan ook uit om het eerste lid van artikel 9 in die zin te herwerken. Anders wordt nodeloos een verwijzing naar artikel 5 herhaald, die impliciet al zit in het ondertekenen van het charter, vermeld in artikel 6.

Het woord 'drempel' wordt hier wellicht niet gebruikt voor een vakantiedrempel maar voor een drempel die kan worden overwonnen. Dat hier tweemaal van 'drempel' wordt gesproken, heeft vermoedelijk te maken met de specifieke definitie van 'vakantiedrempel'. Niet te vinden in artikel 11 en wel in artikel 9, is echter wie er bevoegd is voor de erkenning. Aangezien TVL wel in artikel 9 maar hier niet wordt

vermeld, zal het vermoedelijk niet bevoegd zijn. Anders is er ergens verkeerd knippen plakwerk gebeurd.

Bart Caron is het eens met de bedoeling van het voorgestelde amendement. "Op maat" is correct, maar "een open concept" getuigt van een soort van flou artistieke, mogelijk als gevolg van een moeilijk bevochten compromis. Waarom wordt er niet gewoon vermeld "op maat en open voor iedereen"? Waarom wordt de veel duidelijkere terminologie van de toelichting niet gebruikt?

Artikelen 12, 13 en 14

Er worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 15

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe dit artikel te schrappen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 30).

Cathy Coudyser zegt dat de artikelen 15 en 16 vooral over de bestraffing gaan. Aangezien dit niet past binnen de filosofie van een netwerkaanpak, wordt voorgesteld beide artikelen te schrappen.

Bart Caron zegt dat hij dit volmondig kan steunen.

Op een vraag ter zake van *Renaat Landuyt*, antwoordt *Cathy Coudyser* dat aanvankelijk via amendementen rekening was gehouden met de opmerking van de Raad van State dat als er van boetes wordt gesproken, ook duidelijk de procedures moeten worden omschreven. Bij de hoorzitting werd er evenwel terecht op gewezen dat bestraffing niet past in de filosofie van dit voorstel van decreet en daarom wordt nu voorgesteld beide artikelen te schrappen en het aan de sector over te laten om zelf te reguleren. Ook met het huidige decreet zijn er trouwens nooit administratieve boetes of juridische straffen opgelegd. Eveneens om aan deze bezorgdheden tegemoet te komen, werd ook het woord 'kwaliteitslabel' vervangen door 'beeldmerk'.

Artikel 16

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe dit artikel te schrappen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 31).

Cathy Coudyser verwijst naar de toelichting bij amendement nr. 30.

Artikel 17

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe de volgende zinsnede toe te voegen: "op grond van het decreet van 18 juli 2003." (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 32).

Cathy Coudyser zegt dat het voor jeugdverblijfscentra mogelijk moet blijven om erkend te worden op grond van de artikelen van het decreet van 18 juli 2003, die van toepassing blijven. Daarom wordt voorgesteld deze bepaling toe te voegen.

Artikel 18

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe de tekst te vervangen door: "Voor de verblijven die in toepassing van artikel 8, §1, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van 'Toerisme voor Allen' een subsidie voor infrastructuur ontvangen hebben, blijft artikel 8, §2, van hetzelfde decreet onverkort van toepassing." (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 33).

Cathy Coudyser licht toe dat door een verwijzing naar het decreet van 18 juli 2003 duidelijkheid wordt gecreëerd voor de jeugdverblijfscentra. Met deze aanpassing wordt gevolg gegeven aan het advies van de Raad van State.

Artikel 18/1 (nieuw)

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe een nieuw artikel 18/1 in te voegen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 34).

Cathy Coudyser zegt dat de huidige sociaal-toeristische organisaties die momenteel erkend en gesubsidieerd worden, ook in het decreet moeten kunnen worden meegenomen. Daarom is er enerzijds het al besproken voorstel tot verlaging van de norm tot honderd deelnemers en anderzijds dit voorstel om een overgangsregeling op te nemen. In concreto wordt voorgesteld deze tekst in te voegen: "De Vlaamse Regering voorziet in een overgangsregeling voor de eerstvolgende beleidsperiode van vier jaar voor die sociaal-toeristische organisaties die op basis van artikel 9 het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van 'Toerisme voor Allen' erkend zijn en die op het moment van de inwerkingtreding van het decreet niet voldoen aan de subsidievoorwaarden zoals gesteld in artikel 10 van dit decreet.". Op die manier kunnen organisaties die niet voldoen aan de nieuwe subsidievoorwaarden, in een overgangsperiode van vier jaar toch nog subsidies krijgen. Aan Toerisme Vlaanderen en het Steunpunt Vakantieparticipatie wordt gevraagd deze organisaties extra te begeleiden zodat zij de overstap naar dit nieuwe decreet 'Iedereen verdient vakantie' op een meer geleidelijke manier kunnen maken.

Rik Daems stipt hierbij aan dat de organisatie waarnaar door Renaat Landuyt werd verwezen, via dit artikel dus gesubsidieerd zou kunnen blijven tijdens die periode van vier jaar.

Renaat Landuyt merkt op dat de bestaande uitzonderingsmogelijkheid niet te maken heeft met enig voorkeurbeleid. Op een bepaald moment werd vastgesteld dat niet kon worden omschreven wat er op het terrein al gebeurde en daarom werden toch subsidies toegekend aan die organisatie die toen al vijf jaar actief was. Het is niet ongebruikelijk om in wetgeving in een uitzonderingsmogelijkheid te voorzien voor al bestaande en actieve spelers. Op dat moment was dat geen abnormale situatie, nu is de vraag of die organisatie intussen al dermate is geëvolueerd dat een betere omschrijving mogelijk is. Wellicht steunen zij nog altijd in overgrote mate op vrijwilligerswerk, wat het niet mogelijk maakt te evolueren naar een semi-

professionele organisatie. Het lid pleit er daarom voor dit soort van vrijwilligerswerk niet zomaar uit te sluiten, wat mogelijk is door de uitzonderingsmogelijkheid te behouden. Het is zeer spijtig dat kort door de bocht de berekening wordt gemaakt dat vier organisaties kunnen worden geschrapt terwijl men meer wil doen dan vroeger.

Artikel 19

Er worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 20

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe dit artikel, dat vervangen wordt door artikel 1/1, te schrappen (*Parl.St. VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 35*).

Cathy Coudyser zegt dat deze aanpassing van de volgorde de samenhang en de leesbaarheid vergroot. Via amendement nr. 12 van dezelfde indieners wordt voorgesteld een artikel 1/1 in te voegen met dezelfde tekst, namelijk: "Dit decreet wordt aangehaald als: het decreet 'Iedereen verdient vakantie'".

Artikel 21

Er worden geen opmerkingen geformuleerd.

1.2. Procedure

Rik Daems, voorzitter, meldt dat sp.a en Groen inmiddels zes bijkomende amendementen hebben ingediend die overeenstemmen met de opmerkingen die zij hebben geformuleerd. Die amendementen, die volgens de indieners geen nadere toelichting meer behoeven, kunnen worden rondgedeeld en dan desgewenst worden besproken. De vraag is dan of de bespreking vandaag kan worden afgerond, zodat er volgende week alleen nog moet worden gestemd.

Bart Caron vraagt om alle opties open te laten. Naar zijn mening zijn er inhoudelijk en qua doelstellingen uiteindelijk niet veel verschillen tussen meerderheid en oppositie. Daarom stelt hij voor nog nader overleg te plegen, om te komen tot een reeks amendementen waarover eenstemmigheid bestaat. De problematiek waar het hier om gaat, verdient dat het voorstel van decreet eenparig wordt goedgekeurd.

Cathy Coudyser kan het ermee eens zijn de artikelsgewijze bespreking nog niet af te sluiten. Zij verwacht dan wel dat de procedure volgende week volledig kan worden afgerond.

Rik Daems, voorzitter, wil nog twee bedenkingen meegeven. Bij artikel 6 moet het gebruik van de term 'actor' misschien nog eens worden bekeken. Een private actor kan immers ook een privépersoon zijn die een sociaal-toeristische organisatie steunt. Voorts wordt in artikel 11, in tegenstelling tot artikel 9, geen organisatie vermeld die erkent. Ook dat kan misschien nog worden aangepast.

2. Bespreking op 29 mei 2018

2.1. Procedure

Rik Daems, voorzitter, meldt dat na bijkomend overleg een aantal nieuwe amendementen werden ingediend, met de nummers 36 tot en met 41 (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/6). Dientengevolge hebben de indieners aangegeven dat de volgende amendementen worden ingetrokken: nummers 14, 18, 19, 20, 21, 24, 26 en 34.

De aangehouden amendementen werden reeds toegelicht. Voor de vandaag ingediende amendementen kan, als dat wenselijk wordt geacht, door de indieners nog een bijkomende toelichting worden gegeven.

2.2. Voortzetting artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikel 1

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 1/1 (nieuw artikel 2)

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe een artikel 1/1 toe te voegen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 12).

Cathy Coudyser meldt dat nog twee technische correcties worden voorgesteld: in het amendement ontbraken aanhalingstekens bij 'Iedereen verdient vakantie' en het amendement moet worden aangevuld met "van [...]".

Amendement nr. 12 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen. Een nieuw artikel 1/1 wordt toegevoegd en als gevolg daarvan vindt een hernummering plaats.

Artikel 2 (hernummerd artikel 3)

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe punt 8° te vervangen door: "8° stuurgroep 'Iedereen verdient vakantie': het adviesorgaan, vermeld in artikel 6;" (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 13).

Amendement nr. 13 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Renaat Landuyt, Vera Jans, Bart Caron en Marnic De Meulemeester, strekt ertoe punt 9° te vervangen door: "9° sociaal-toeristische organisatie: een organisatie als vermeld in artikel 9;" (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/6, amendement nr. 36).

Amendement nr. 36 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe een punt 13° toe te voegen, met een definitie van 'beeldmerk' (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 15).

Amendement nr. 15 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Het geamendeerde artikel 2 wordt eveneens eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 3 (hernummerd artikel 4)

Artikel 3 wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 4 (hernummerd artikel 5)

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe de tekst van dit artikel te vervangen en inzonderheid de term 'kwaliteitslabel' te vervangen door 'beeldmerk' (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 16).

Amendement nr. 16 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Het geamendeerde artikel 4 wordt eveneens eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 5 (hernummerd artikel 6)

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe in punt 5° het woord 'kwaliteitslabel' te vervangen door 'beeldmerk' (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 17).

Amendement nr. 17 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Het geamendeerde artikel 5 wordt eveneens eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 6 (hernummerd artikel 7)

Een amendement, voorgesteld door Renaat Landuyt, Cathy Coudyser, Bart Caron, Vera Jans en Marnic De Meulemeester, strekt ertoe de tekst van artikel 6 te vervangen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/6, amendement nr. 37).

Bart Caron wijst erop dat telkenmale aan de Vlaamse Regering de bevoegdheid wordt gegeven om een aantal concrete modaliteiten te bepalen. Daarnaast wordt aan TVL de bevoegdheid gegeven om de bepalingen die daar de gevolgen van zijn, te controleren en te bewaken en erkenningen te verlenen of in te trekken. Dat is de kern van diverse nieuwe amendementen.

Amendement nr. 37 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Het geamendeerde artikel 6 wordt eveneens eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 7 (hernummerd artikel 8)

Een amendement, voorgesteld door Vera Jans, Cathy Coudyser, Bart Caron, Renaat Landuyt en Marnic De Meulemeester, strekt ertoe de tekst van dit artikel te vervangen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/6, amendement nr. 38).

Amendement nr. 38 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Het geamendeerde artikel 7 wordt eveneens eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 8 (hernummerd artikel 9)

Artikel 8 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 9 (hernummerd artikel 10)

Een amendement, voorgesteld door Bart Caron, Renaat Landuyt en Steve Vandenberghe, strekt ertoe in de inleidende bepaling, op de eerste regel, de zinsnede "die de doelstellingen van artikel 5 nastreeft," te schrappen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 22).

Amendement nr. 22 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe na de inleidende bepaling, punt 1° tot en met 8° te vervangen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 23).

Amendement nr. 23 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Bart Caron, Vera Jans, Renaat Landuyt en Marnic De Meulemeester, strekt ertoe het tweede en derde lid te vervangen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/6, amendement nr. 39).

Amendement nr. 39 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Het geamendeerde artikel 9 wordt eveneens eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 10 (hernummerd artikel 11)

Een amendement, voorgesteld door Bart Caron, Renaat Landuyt en Steve Vandenberghe, strekt ertoe in het eerste lid, in punt 2°, de zinsnede "die ze zelf niet kunnen overwinnen," te schrappen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 25).

Amendement nr. 25 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Een amendement, voorgesteld door Bart Caron, Renaat Landuyt en Steve Vandenberghe, strekt ertoe in het eerste lid, in punt 3°, het getal 150 te vervangen door 70 (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 27).

Een amendement voorgesteld door Bart Caron, Cathy Coudyser, Karin Brouwers en Marnic De Meulemeester, strekt ertoe in het eerste lid, in punt 3°, het getal 150 te vervangen door 100 (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/6, amendement nr. 40).

Bart Caron meldt dat hij het nieuwe amendement nr. 40 mee heeft ondertekend om de norm op honderd deelnemers te bepalen. Sp.a wenst echter amendement nr. 27, een behoud van de huidige situatie met zeventig deelnemers, aan te houden. Dat is ook voor de spreker het ideale beeld en daarom wil hij in eerste instantie dat amendement steunen. Rationeel kan hij echter de meerderheid volgen met een norm van honderd deelnemers en dus zal hij ook amendement nr. 40 goedkeuren als amendement nr. 27 het niet haalt.

Karin Brouwers stipt aan dat de voorgestelde aanpassing van 150 naar honderd verschillende deelnemers voortvloeit uit de hoorzitting met de sector. Uit cijfers die nadien konden worden ingezien bleek dat de huidige norm van zeventig deelnemers meestal zonder probleem wordt gehaald. Dit amendement moet ook in samenhang worden gezien met het amendement nr. 41 waarmee een overgangsregeling wordt ingevoerd. Kleine organisaties krijgen daardoor vier jaar de tijd om zich aan te passen, eventueel in samenwerking met andere. De situatie zal op de voet worden gevolgd, want het is in geen geval de bedoeling extra drempels in te bouwen. Het is wel de bedoeling dat zoveel mogelijk mensen met een vakantiedrempel kunnen participeren aan vakanties en daarvoor is een zekere schaalgrootte aangewezen. Op termijn zou honderd verschillende deelnemers voor iedereen haalbaar moeten zijn.

Cathy Coudyser sluit zich hierbij aan. Bij de hoorzitting is gebleken dat de lat met 150 deelnemers misschien te hoog lag en daar wordt nu aan tegemoetgekomen door de verlaging naar honderd verschillende deelnemers. En dat moet inderdaad samen met de voorgestelde overgangsmaatregel worden bekeken. Organisaties die momenteel op basis van het bestaande decreet worden gesubsidieerd en moeilijkheden zouden ondervinden om aan honderd deelnemers te komen, zullen extra begeleid worden door TVL en zullen de overgangsmaatregelen kunnen genieten. Op die manier hebben zij nog vier jaar tijd om toch de norm te halen. Zo wordt tegemoetgekomen aan zowel de nood aan professionalisering van de sector als aan de wens van een geleidelijke overgang. Met beide amendementen wordt ook deels een groeipad vooropgesteld dat haalbaar moet zijn voor alle organisaties. Als de lat op zeventig wordt gelaten wordt er geen stimulans ingebouwd om wat verder te groeien.

Amendement nr. 27 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 3.

Amendement nr. 40 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Het geamendeerde artikel 10 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Artikel 11 (hernummerd artikel 12)

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe aan punt 4° toe te voegen: "op maat in een open concept" (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 28).

Amendement nr. 28 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Een amendement, voorgesteld door Bart Caron, Renaat Landuyt en Steve Vandenberghe, strekt ertoe na het eerste lid een nieuw lid in te voegen, dat luidt: "Toerisme Vlaanderen is bevoegd de erkenning toe te kennen, te weigeren, in te trekken en te schorsen." (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 29).

Amendement nr. 29 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Het geamendeerde artikel 11 wordt eveneens eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 12, 13 en 14 (hernummerde artikelen 13, 14 en 15)

De artikelen 12, 13 en 14 worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 15

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe dit artikel te schrappen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 30).

Cathy Coudyser wijst erop dat met de amendementen 30 en 31 wordt voorgesteld de twee artikelen over bestraffing te schrappen. Zij stelt voor in de titel van hoofdstuk VIII de overbodig geworden toevoeging "en sancties" bij wijze van technische correctie te schrappen.

Amendement nr. 30 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen en dit artikel wordt geschrapt.

Artikel 16

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe dit artikel te schrappen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 31).

Amendement nr. 31 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen en dit artikel wordt geschrapt.

Artikel 17 (hernummerd artikel 16)

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe de volgende zinsnede toe te voegen: "op grond van het decreet van 18 juli 2003." (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 32).

Vera Jans stelt voor om bij wijze van technische correctie en ter verduidelijking, in het amendement het woord 'het' te vervangen door 'hetzelfde'.

Amendement nr. 32 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Het geamendeerde artikel 17 wordt eveneens eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 18 (hernummerd artikel 17)

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe de tekst te vervangen door: "Voor de verblijven die in toepassing van arti-

kel 8, §1, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van 'Toerisme voor Allen' een subsidie voor infrastructuur ontvangen hebben, blijft artikel 8, §2, van hetzelfde decreet onverkort van toepassing." (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 33).

Amendement nr. 33 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Het geamendeerde artikel 18 wordt eveneens eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 18/1 (nieuw artikel 18)

Een amendement, voorgesteld door Karin Brouwers, Bart Caron, Cathy Coudyser, Renaat Landuyt en Marnic De Meulemeester, strekt ertoe een artikel 18/1 in te voegen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/6, amendement nr. 41).

Amendement nr. 41 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen en een nieuw artikel 18/1 wordt ingevoegd.

Artikel 19

Artikel 19 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 20

Een amendement, voorgesteld door Cathy Coudyser, Vera Jans, Marnic De Meulemeester, Tine van der Vloet, Karin Brouwers en Miranda Van Eetvelde, strekt ertoe dit artikel, dat vervangen wordt door artikel 1/1, te schrappen (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1404/4, amendement nr. 35).

Amendement nr. 35 wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen en dit artikel wordt geschrapt.

Artikel 21 (hernummerd artikel 20)

Artikel 21 wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 12 stemmen.

3. Eindstemming

Het geamendeerde voorstel van decreet wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Rik DAEMS,
voorzitter

Marc HENDRICKX
Steve VANDENBERGHE,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

AJOK	Alle Jongeren Op Kamp
MOP	managementondersteuningspunt
MVO	maatschappelijk verantwoord ondernemen
OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn
SWOT	strengths, weaknesses, opportunities, threats
TVL	Toerisme Vlaanderen
vzw	vereniging zonder winstoogmerk

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Hoofdstuk I. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewest- en een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet wordt aangehaald als: het decreet 'Iedereen verdient vakantie' van [...].

Art. 3. Voor de toepassing van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan wordt verstaan onder:

- 1° vakantie: een verblijf met minstens één overnachting buitenshuis, gecombineerd met toeristische activiteiten die zorgen voor ontspanning en plezier;
- 2° recht op vakantie: het recht, vermeld in artikel 24 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 10 december 1948, aanwijzing 158, die stelt: "eenieder heeft recht op rust en op eigen vrije tijd, met inbegrip van een redelijke beperking van de arbeidstijd, en op periodieke vakanties met behoud van loon";
- 3° vakantieketen: het geheel aan stappen die een vakantieganger zet om op vakantie te gaan;
- 4° vakantiedrempel: elke drempel of belemmering in de vakantieketen die een individuele vakantieganger of een groep vakantiegangers ervaart om op vakantie te gaan en die de vakantieganger niet zelf kan overwinnen. Die drempels kunnen financieel, fysiek, mentaal of praktisch van aard zijn;
- 5° maatschappelijk verantwoord ondernemen: het continue verbeterproces waarbij een onderneming in overleg met haar belanghebbenden vrijwillig en op systematische wijze overwegingen van zowel economische en sociale aard als op het vlak van milieu in de algehele bedrijfsvoering integreert;
- 6° sociaal toerisme: de vorm van toerisme en/of recreatie waarbij op een eerlijke en duurzame manier gewerkt wordt aan het wegwerken van alle vakantie-drempels in de hele vakantieketen die een individu of groep niet op eigen kracht kan overwinnen;
- 7° netwerkpartner: elke organisatie die het charter 'Iedereen verdient vakantie' ondertekent en aldus bijdraagt aan de realisatie van de doelstellingen van het decreet;
- 8° stuurgroep 'Iedereen verdient vakantie': het adviesorgaan, vermeld in artikel 7;
- 9° sociaal-toeristische organisatie: een organisatie als vermeld in artikel 10;
- 10° beleidsplan: een vierjaarlijks document waarin een sociaal-toeristische organisatie haar toekomstig beleid duidelijk maakt. Een beleidsplan omvat een missie en visie van de organisatie, alsook de strategische en operationele doelstellingen. In dat plan omschrijft de organisatie de volledige werking en toont ze aan in welke mate haar beleid gericht is op toeristisch maatschappelijk verantwoord ondernemen;
- 11° bemiddelingskantoor: een organisatie die een uitgebreid, laagdrempelig recreatie- en vrijetijdsaanbod aanbiedt. Een bemiddelingskantoor streeft naar het wegwerken van materiële en immateriële drempels die individuen of groepen verhinderen om op daguitstap of op vakantie te gaan;
- 12° Toerisme Vlaanderen: het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, opgericht bij het decreet van 19 maart 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid 'Toerisme Vlaanderen';
- 13° beeldmerk: grafische afbeelding waarmee de ondertekenaars van het charter 'Iedereen verdient vakantie' hun engagement in het kader van sociaal toerisme zichtbaar kunnen maken.

Art. 4. Toerisme Vlaanderen kent de financiële ondersteuning en de subsidies, vermeld in dit decreet, toe binnen de grenzen van de begrotingskredieten.

Art. 5. De benaming of het beeldmerk 'Iedereen verdient vakantie', alsook de term 'sociaal-toeristisch' of een soortgelijke benaming mag alleen worden gebruikt door een natuurlijke persoon of rechtspersoon die beschikt over een erkenning die met toepassing van dit decreet is toegekend of die het charter 'Iedereen verdient vakantie', vermeld in artikel 7, heeft ondertekend.

Hoofdstuk II. Doelstellingen

Art. 6. Dit decreet heeft tot doel het recht op vakantie te bevorderen door:

- 1° sociaal-toeristische organisaties financieel te ondersteunen;
- 2° toeleiding naar de netwerkpartners te bevorderen;
- 3° kennisuitwisseling en professionalisering te faciliteren;
- 4° maatschappelijk verantwoord ondernemen in toerisme te stimuleren;
- 5° sociaal-toeristisch engagement via een beeldmerk in de kijker te zetten;
- 6° het netwerk en de samenwerking met private en publieke actoren te versterken.

Hoofdstuk III. Charter 'Iedereen verdient vakantie'

Art. 7. Elke private of publieke actor in de vakantieketen die zich engageert om vakantiedrempels weg te werken kan het charter 'Iedereen verdient vakantie' ondertekenen ter bevestiging van deelname aan het netwerk. Het ondertekenen van het charter 'Iedereen verdient vakantie' bevestigt het engagement van de netwerkpartner om vakantiedrempels weg te werken en toont het maatschappelijk verantwoord ondernemen van de betrokken netwerkpartner aan.

Om de kwaliteitsvolle werking van het netwerk en het charter te coördineren, te voeden, te bewaken en te evalueren stelt de Vlaamse Regering een stuurgroep 'Iedereen verdient vakantie' aan. Deze stuurgroep is een adviesorgaan dat uit ten hoogste vijftien leden bestaat en evenwichtig samengesteld is uit vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen en vertegenwoordigers uit de sector van sociaal toerisme die representatief zijn voor het aanbod, de bemiddeling en de gebruikers.

De Vlaamse Regering bepaalt na advies van de stuurgroep 'Iedereen verdient vakantie' de voorwaarden en de inhoud van het charter.

Toerisme Vlaanderen bewaakt de naleving van de voorwaarden en de inhoud van het charter. Toerisme Vlaanderen beslist welke private of publieke actor het charter mag ondertekenen en of die aan de voorwaarden van het charter voldoet en blijft voldoen. De Vlaamse Regering bepaalt daarvoor de nadere voorwaarden en de procedure.

Art. 8. Elke ondertekenaar van het charter kan gebruikmaken van het beeldmerk 'Iedereen verdient vakantie'. Dat beeldmerk geeft het engagement aan van de partner voor sociaal toerisme en maakt zijn betrokkenheid bij het netwerk 'Iedereen verdient vakantie' zichtbaar.

De Vlaamse Regering bepaalt, na advies van de stuurgroep 'Iedereen verdient vakantie', het model en de gebruiksvoorwaarden van het beeldmerk.

Toerisme Vlaanderen bewaakt de naleving van de gebruiksvoorwaarden van het beeldmerk.

Art. 9. Toerisme Vlaanderen begeleidt de netwerkpartners die het charter 'Iedereen verdient vakantie' ondertekenen door ondersteuning op het vlak van kennisopbouw

en -uitwisseling, en professionalisering en versterkt de netwerkpartners in hun sociaal-toeristisch engagement.

Hoofdstuk IV. Erkenning en ondersteuning van sociaal-toeristische organisaties

Art. 10. Een private rechtspersoon kan als sociaal-toeristische organisatie erkend worden als hij aan de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° het charter, vermeld in artikel 7, ondertekend hebben;
- 2° als kerntaak het organiseren van vakanties voor personen met een vakantiedrempel hebben;
- 3° actief zijn in de verschillende onderdelen van de vakantieketen;
- 4° een open aanbod hebben;
- 5° extra privémiddelen verzamelen om de vakanties mogelijk te maken;
- 6° zorgen voor een goed financieel beheer;
- 7° een vrijwilligerswerking hebben;
- 8° een maatschappelijke zetel en een secretariaat in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad hebben.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en de procedure voor de toekenning, weigering, intrekking of schorsing van de erkenning van de sociaal-toeristische organisaties.

Toerisme Vlaanderen is bevoegd de erkenning toe te kennen, te weigeren, in te trekken en te schorsen.

Art. 11. Sociaal-toeristische organisaties die erkend zijn volgens de voorwaarden, vermeld in artikel 10, kunnen worden gesubsidieerd als ze over een privaatrechtelijk statuut beschikken en minstens de volgende opdrachten uitvoeren:

- 1° ze beschikken over een bovenlokale werking waarbij ze al minstens twee jaar na elkaar vakanties voor personen met een vakantiedrempel organiseren;
- 2° ze informeren en sensibiliseren mensen met een vakantiedrempel en leiden hen toe naar vakantie;
- 3° ze organiseren jaarlijks minstens twee vakanties van elk minimaal vier overnachtingen voor in totaal minstens 100 verschillende deelnemers met een vakantiedrempel uit het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
- 4° ze bereiken een vierde nieuwe deelnemers op het einde van een beleidsperiode van vier jaar;
- 5° ze werken aan de opbouw van competenties van de vakantiegangers om zelfstandig reizen op termijn mogelijk te maken;
- 6° ze organiseren vorming voor de medewerkers en vrijwilligers;
- 7° ze dienen een vierjaarlijks beleidsplan in dat informatie bevat over de wijze waarop de sociaal-toeristische organisatie de opdrachten, vermeld in 1° tot en met 6°, zal realiseren.

Sociaal-toeristische organisaties die specifiek inspelen op de vakantiedrempel armoede, kunnen aanspraak maken op aanvullende subsidies.

De subsidie, die de vorm heeft van een enveloppefinanciering, wordt toegekend voor een beleidsperiode van vier jaar.

Jaarlijks bezorgt de sociaal-toeristische organisatie aan Toerisme Vlaanderen een financieel en werkingsverslag over de uitvoering van het beleidsplan gedurende het voorbije werkingsjaar. De minister, bevoegd voor het toerisme, bepaalt de nadere voorwaarden voor de procedure en de inhoud van het financieel en werkingsverslag.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en de procedure van toekenning en uitkering van de subsidies voor sociaal-toeristische organisaties, vermeld in de eerste en tweede alinea.

Hoofdstuk V. Erkenning van bemiddelingskantoren voor sociaal toerisme

Art. 12. Organisaties die zich specifiek toeleggen op de rol van bemiddelingskantoor voor sociaal toerisme en daarvoor een erkenning willen aanvragen, moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

- 1° ze ondertekenen het charter, vermeld in artikel 7;
- 2° ze informeren en sensibiliseren mensen die een drempel ervaren en leiden hen toe naar vakantie. Ze hanteren daarbij de zeven B's van toegankelijk aanbod: bereikbaarheid, betaalbaarheid, beschikbaarheid, begrijpbaarheid, bruikbaarheid, bekendheid en betrouwbareheid;
- 3° ze zien erop toe dat de korting die de toeristische aanbieder geeft, terecht komt bij wie er recht op heeft;
- 4° ze zorgen voor vrijetijdsbemiddeling op maat in een open concept;
- 5° ze werken aan de verlaging van drempels voor participatie aan toerisme;
- 6° ze nemen deel aan vormings- en netwerkmomenten;
- 7° ze organiseren minstens één wekelijks consultatiemoment waarop geïnteresseerde gebruikers in contact kunnen komen met de medewerkers van het bemiddelingskantoor;
- 8° ze versterken een vlotte informatiedoorstroming met diverse netwerkpartners;
- 9° ze zorgen voor een goed financieel beheer;
- 10° ze hebben een maatschappelijke zetel en een secretariaat in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Toerisme Vlaanderen is bevoegd de erkenning toe te kennen, te weigeren, in te trekken en te schorsen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en de procedure voor de toekenning, weigering, intrekking of schorsing van de erkenning van de bemiddelingskantoren voor sociaal toerisme.

Hoofdstuk VI. Projectsubsidies 'Iedereen verdient vakantie'

Art. 13. De Vlaamse Regering kan jaarlijks een of meer projectoproepen lanceren en subsidies voor projecten rond sociaal toerisme verlenen. Alleen actoren die het charter 'Iedereen verdient vakantie' ondertekend hebben, kunnen daarvoor een aanvraag indienen, voor zover ze onder de voorwaarden van de projectoproep vallen.

Voor organisaties die krachtens artikel 11 al een subsidie als sociaal-toeristische organisatie ontvangen, komen alleen projecten voor subsidiëring in aanmerking die inspelen op ontwikkelingen of opportuniteiten die niet konden worden voorzien bij het opstellen van de beleidsnota en die niet tot de reguliere werking van de vereniging behoren.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en de procedure voor de toekenning en de uitkering van die projectsubsidies.

Hoofdstuk VII. Beroepsprocedure

Art. 14. Tegen de beslissing tot weigering, schorsing of intrekking van de erkenning, vermeld in artikel 10 en 12, en tegen de subsidiebeslissing, vermeld in artikel 11 en 13, kan beroep worden aangetekend. Dat beroep moet met een aangezekende brief bij de minister, bevoegd voor het toerisme, worden ingediend binnen een termijn van dertig kalenderdagen na de betekening van die beslissing.

De minister doet uitspraak binnen een termijn van negentig dagen na de ontvangst van het beroep.

Hoofdstuk VIII. Toezicht en controle

Art. 15. De erkende organisaties en bemiddelingskantoren zijn ertoe gehouden om op eenvoudig verzoek alle nodige informatie te verstrekken aan Toerisme Vlaanderen. De aanvrager van de erkenning stemt ermee in dat Toerisme Vlaanderen de bevoegde ambtenaren ter plaatse het nuttige of nodige onderzoek laat verrichten.

Hoofdstuk IX. Slotbepalingen

Art. 16. Het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van 'Toerisme voor Allen' wordt opgeheven, met uitzondering van artikel 1 tot en met 8, artikel 13 tot en met 16, en artikel 18, die van toepassing blijven op de verblijven die bij de inwerkingtreding van dit decreet beschikken over een erkenning als sociaal-toeristisch verblijf, categorie jeugdverblijfscentrum, en op de verblijven die na de inwerkingtreding van dit decreet als sociaal-toeristisch verblijf erkend worden op grond van hetzelfde decreet van 18 juli 2003.

Art. 17. Voor de verblijven die in toepassing van artikel 8, §1, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van 'Toerisme voor Allen' een subsidie voor infrastructuur ontvangen hebben, blijft artikel 8, §2, van hetzelfde decreet onverkort van toepassing.

Art. 18. De Vlaamse Regering voorziet in een overgangsregeling voor de eerstvolgende beleidsperiode van vier jaar voor die sociaal-toeristische organisaties die op basis van artikel 9 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van 'Toerisme voor Allen' erkend zijn en die op het moment van de inwerkingtreding van dit decreet niet voldoen aan de subsidievoorwaarden, vermeld in artikel 11.

Art. 19. Artikel 12 van het decreet van 6 juli 2012 houdende subsidiëring van hostels, jeugdverblijfscentra, ondersteuningsstructuren en de vzw Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 12. Om als jeugdverblijfscentrum of hostel gesubsidieerd te worden en te blijven moet elk centrum:

- 1° ofwel in het kader van het decreet 'Toerisme voor Allen' erkend zijn als jeugdverblijfscentrum, ofwel in het kader van het decreet van 5 februari 2016 houdende het toeristische logies als hostel erkend zijn of als hostel gelegen zijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Centra die met toepassing van het decreet 'Toerisme voor Allen' op 1 april 2017 erkend waren als hostel, worden tot 1 april 2020 als erkende hostels beschouwd op basis van het decreet van 5 februari 2016 houdende het toeristische logies;
- 2° beschikken over een minimale erkende overnachtingscapaciteit voor ten minste veertig personen;
- 3° jaarlijks minstens 70% overnachtingen jeugd realiseren als het om een jeugdverblijfscentrum gaat, of jaarlijks 50% overnachtingen jeugd realiseren als het om een hostel gaat;
- 4° voor jeugdverenigingen een substantieel lagere prijscategorie vastleggen;
- 5° voor jeugdverenigingen in een voorrangboekingsperiode voor elke vakantieperiode voorzien van ten minste zes maanden;
- 6° toegankelijk zijn gedurende minstens vijftig dagen in de maanden juli en augustus, en per jaar ten minste duizend overnachtingen voor jeugd realiseren."

Art. 20. De Vlaamse Regering bepaalt de datum van inwerkingtreding van dit decreet.